

Haris Vlavianos (Rim, 1957) studirao je ekonomiju, filozofiju, politiku i povijest u Bristolu i Oxfordu (Trinity College). Za svoju disertaciju pod naslovom, *Greece 1941-1949: From Resistance to Civil War / Grčka 1941-1949: Od otpora do građanskog rata*, objavljenu u izdavačkoj kući Macmillan (1992) dobio je nagradu Fafalious Fondacije. Profesor povijesti i politike na Američkom koledžu u Grčkoj (Deree), predaje teoriju prevođenja u Europskom centru za prevođenje i uređuje utjecajni književni časopis "POETRY".

Objavio je osam zbirki poezije, među kojima je *Andeo povijesti* (1999), u užem izboru za Državnu nagradu za poeziju, zbirku misli i aforizama o poeziji i poetici naslovljenu *Drugo mjesto* (1994) te intenzivno prevodi djela, W. Whitmana, E. Pounda, W. Stevensa, E. E. Cummingsa, J. Ashberya, F. Pessoa i drugih pjesnika. Njegova zbirka pjesama *Adieu* (1994) objavljena je u engleskom prijevodu (Birmingham UP, Birmingham 1998), a njegove *Izabrane pjesme* tiskane su na njemačkom (Hanser Verlag, München, 2007 – s uvodom Joachima Sartoriusa), nizozemskom (Rotterdam Poetry International 2000, 2007), talijanskom (Romiosini Press, 2001), katalonskom (Barcelona, Institut de les Lletres Catalanes, 2007) i engleskom jeziku (Dedalus, Dublin 2007 – s uvodom Michaela Longleya). Poeziju je objavljivao u brojnim europskim i američkim časopisima, zatupljen je u više antologija.

U travnju 2007. objavio je knjigu eseja, *Je li poezija važna? Razmišljanja o beskorisnoj umjetnosti*, koja je naišla na iznimani odjek kod kritike, a njegova zadnja knjiga pjesama, *Nakon kraja ljepote* (2003) bila je u užem izboru za Državnu nagradu za poeziju i Nagradu "Diavazo". Njegov esej o Danteu, "Božanska komedija kao poetska autobiografija" nedavno je tiskan kao uvod u grčko izdanje Boccacciove biografije Dantea. Do 2005. uređivao je grčku domenu na Poetry International Web-u (www.poetryinternational.org).

Za njegov doprinos promicanju talijanske književnosti i kulture u Grčkoj, Predsjednik Republike Italije dodijelio mu je u veljači 2005. počasnu titulu "Cavaliere".